

MINISTER
PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

DPR-III-0700-181/TW/MW/13

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 30.08.2013 r.

nr. 4112, podpis. H. Póć

Warszawa, dnia 29.08.2013 r.

SECRETARIA
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 08.08.2013
nr. 4647, podpis. Mazur

Pan

Bogdan Borusewicz

Marszałek Senatu RP

Szanowny Panie Starusku,

Odpowiadając na oświadczenie złożone przez Pana Senatora Roberta Mamątowa w sprawie sytuacji pracowników PKS w Ostrołęce S.A., przesłane przy piśmie z dnia 13 sierpnia br., znak: BPS/043-38/1639/13, uprzejmie informuję, co następuje:

Zarówno treść oświadczenia, jak i załączone do niego pismo związków zawodowych działających w PKS w Ostrołęce S.A. zawierają szereg zarzutów naruszania i nieprzestrzegania przepisów prawa pracy przez pracodawcę (np. niewypłacanie dodatku stażowego, dyskryminacja członków i działaczy związków zawodowych, niewłaściwe gospodarowanie środkami zakładowego funduszu świadczeń socjalnych, bezzasadne rozwiązywanie umów o pracę na podstawie art. 52 Kodeksu pracy).

Należy w tym miejscu nadmienić, że takie działania pracodawcy są sankcjonowane przepisami prawa. Niewypłacanie bowiem w ustalonym terminie wynagrodzenia za pracę lub innego świadczenia przysługującego pracownikowi albo bezpodstawne obniżanie wysokości tego wynagrodzenia lub świadczenia, naruszanie w sposób rażący przepisów prawa pracy o rozwiązywaniu umów o pracę bez wypowiedzenia, stosowanie wobec pracowników innych kar niż przewidziane w przepisach prawa pracy o odpowiedzialności porządkowej pracowników, stanowią wykroczenia przeciwko prawom pracowników, zagrożone karą grzywny od 1 000 zł do 30 000 zł (art. 281 i art. 282 Kodeksu pracy).

Jednocześnie wyjaśniam, że kto, będąc pracodawcą lub będąc odpowiedzialnym, w imieniu pracodawcy, za wykonywanie przepisów ustawy o zakładowym funduszu

świadczeń socjalnych, nie wykonuje przepisów ustawy albo podejmuje działania niezgodne z przepisami ustawy, podlega karze grzywny (art. 12a ust. 1 ustawy z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych - Dz.U. z 2012 r., poz. 592, z późn. zm.).

W sprawach dotyczących naruszania przepisów tej ustawy, orzeka się na podstawie wniosku pochodzącego od właściwego organu Państwowej Inspekcji Pracy w trybie określonym przepisami Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia (art. 12a ust. 2 ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych).

Natomiast, związkom zawodowym przysługuje prawo wystąpienia do sądu pracy z roszczeniem o zwrot Funduszowi środków wydatkowanych niezgodnie z przepisami ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych lub o przekazanie należnych środków na Fundusz (art. 8 ust. 3 ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych).

Sygnalizuję również, że osoba wobec której pracodawca naruszył zasadę równego traktowania w zatrudnieniu, ma prawo do odszkodowania w wysokości nie niższej niż minimalne wynagrodzenie za pracę (art. 18^{3d} Kodeksu pracy). Skorzystanie przez pracownika z uprawnień przysługujących z tytułu naruszenia zasady równego traktowania w zatrudnieniu nie może być podstawą niekorzystnego traktowania pracownika, a także nie może powodować jakichkolwiek negatywnych konsekwencji wobec pracownika, zwłaszcza nie może stanowić przyczyny uzasadniającej wypowiedzenie przez pracodawcę stosunku pracy lub jego rozwiązanie bez wypowiedzenia (art. 18^{3e} § 1 Kodeksu pracy).

Wobec powyższego, pragnę poinformować Pana Marszałka, iż w obecnym stanie prawnym instytucją ustawowo powołaną do sprawowania nadzoru i kontroli nad przestrzeganiem przepisów prawa pracy, w tym również przepisów i zasad bezpieczeństwa i higieny pracy, jest podległa Sejmowi RP, Państwowa Inspekcja Pracy, nad którą nadzór (w zakresie ustalonym ustawą z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy - Dz. U. z 2012 r., poz. 404, z późn. zm.) sprawuje Rada Ochrony Pracy.

Należy podkreślić, że Państwowa Inspekcja Pracy została wyposażona w odpowiednie uprawnienia i środki umożliwiające wykonywanie zadań związanych z nadzorem i kontrolą, a także egzekwowaniem przestrzegania przez pracodawców obowiązujących przepisów prawa. Do uprawnień tych należą, między innymi, prawo swobodnego wstępu i poruszania się po terenie kontrolowanego podmiotu, żądania informacji w sprawach objętych kontrolą, przedłożenia dokumentów związanych z wynagradzaniem i zwalnianiem pracowników, wydawania nakazów usunięcia stwierdzonych naruszeń prawa, nakładania grzywny w postępowaniu mandatowym, oraz prawo udziału w postępowaniu w sprawach o wykroczenia przeciwko prawom pracownika w charakterze oskarżyciela publicznego. Jest to także organ uprawniony do udzielania porad z zakresu prawa pracy.

Natomiast, jedynymi organami uprawnionymi do rozpoznania roszczeń pracowniczych i ich prawomocnego rozstrzygnięcia są sądy pracy.

Trzeba dodać, że kto, wykonując czynności w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych, złośliwie lub uporczywie narusza prawa pracownika wynikające ze stosunku pracy lub ubezpieczenia społecznego, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2 (art. 218 § 1a Kodeksu karnego).

Zatem w przypadku uznania, że pracodawca popełnił przestępstwo, którego znamiona wyczerpują treść art. 218 § 1a Kodeksu karnego można zwrócić się w tej sprawie do Prokuratury.

Przedstawiając powyższe pragnę poinformować, że Minister Pracy i Polityki Społecznej nie ma odpowiednich kompetencji ustawowych ani nie dysponuje instrumentami prawnymi umożliwiającymi podjęcie bezpośredniej interwencji i kontroli u pracodawców w przedmiocie stosowania prawa pracy w praktyce. W ramach działań podejmowanych w celu wyeliminowania zjawiska naruszeń obowiązującego prawa może jedynie (podejmując robocze kontakty z Państwową Inspekcją Pracy) przekazywać uzyskane informacje o konkretnych przypadkach takich naruszeń i wnosić o podjęcie stosownych kroków w ramach posiadanych przez Inspekcję kompetencji.

Jak wynika z treści oświadczenia oraz pisma związków zawodowych działających w PKS w Ostrołęce S.A. w podnoszonych sprawach naruszeń uprawnień pracowniczych zostały powiadomione wyżej wymienione organy, które podjęły działania zgodnie z kompetencjami.

Odnosnie kwestii niewywiązywania się przez Mobilis Sp. z o.o. z podpisanych zobowiązań wynikających z umowy sprzedaży zawartej pomiędzy Ministrem Skarbu Państwa a Mobilis Sp. z o.o. właściwy jest Minister Skarbu Państwa.

2 powasemem.
z up. MINISTER
Radosław Mazek
PODSEKRETARZ STANU